

The Prince



ทฤษฎีการเมืองตะวันตกที่สำคัญ

มาเคียเวลลี



บริบททางการเมืองหลังยุคสมัยโรมัน

1. สมัยก่อนสาธารณรัฐ (ก่อน 509 B.C.) มีการปกครองแบบ
กษัตริย์ จบลงด้วยการปฏิวัติของลูครีเชีย (The Revolution 's
Lucrecher)

2. สมัยสาธารณรัฐ (509-27 B.C.) เริ่มตั้งแต่ 509 ปีก่อนคริสตกาล
คือโรมสามารถขจัดกษัตริย์อิทรัสกันและสถาปนาการปกครองแบบ
สาธารณรัฐขึ้น ระบอบสาธารณรัฐสิ้นสุดลงใน 27 ปีก่อนคริสตกาล

3. สมัยจักรวรรดิ (27 B.C.-ค.ศ. 476) เริ่มตั้งแต่สมัยจักรพรรดิออก
กุสตุส ได้สถาปนาเป็นจักรพรรดิองค์แรกในปี 27 ปีก่อนคริสตกาล
และสิ้นสุดเมื่อจักรวรรดิโรมันทางภาคตะวันตกถึงแก่ความพิพาศใน
ค.ศ. 476



ในสมัยโรมันได้สร้างแบบแผนต่างๆ ไว้มากมาย

- ศาสนาเช่นเดียวกับกรีก
- ต่อมาเกิดปัญหาต่อการปกครอง

จักรพรรดิคอนสแตนตินมหาราช (Constantine the Great) (ค.ศ. 272-337) ประกาศให้ศาสนาคริสต์เป็นศาสนาที่ถูกต้องตามกฎหมายของจักรวรรดิโรมันเมื่อปี ค.ศ. 313

- ทำให้ศาสนาคริสต์ มีลักษณะเป็นองค์กรขนาดใหญ่ และมีความมั่นคง
- นิกายโรมันคาทอลิก โดยมีผู้ปกครองนครรัฐวาติกันเป็นผู้นำทางศาสนา เรียกว่า สันตะปาปา (POPE) (Bishop of the Church of Rome)



ยุคกลาง/ยุคมืด (middle/dark edges)

จักรวรรดิโรมันล่มสลายไปดินแดนในยุโรปมีแต่ความ
ปั่นป่วนศาสนาจึงได้เข้ามามีบทบาทเป็นผู้นำในทางจิต
วิญญาณของชาวยุโรปและสามารถมีอิทธิพลครอบงำยุโรป
สมัยกลางทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง

-ศาสนาได้เข้าไปมีส่วนร่วมในระบบการเมืองของยุโรปทั้งใน
ระบบกษัตริย์และระบบฟิวดัลรวมทั้งระบบศาล

- ระบบกษัตริย์ ศาสนจักรได้อำนาจเหนือกษัตริย์และขุน
นางในฐานะของผู้สถาปนากษัตริย์ สันตะปาปาอำนาจได้



ยุคกลาง/ยุคมืด (middle/dark edges)

ตั้งแต่สมัยสันตะปาปาเลโอที่ 3 (Leo III ค.ศ. 795-816) ทรงประกอบราชพิธีสวมมงกุฎแก่จักรพรรดิชาร์เลอมาญ ใน ค.ศ. 800 การอ้างอำนาจของสันตะปาปานำไปสู่การต่อสู้ทางการเมืองระหว่างศาสนจักรกับจักรพรรดิเยอรมันในสมัยกลาง

- ระบบฟิวดัลศาสนจักรได้เข้ามามีบทบาทในการยุติสงครามการแย่งที่ดินระหว่างเจ้านายที่ดินต่าง ๆ และการที่ศาสนจักรมีที่ดินจำนวนมากทำให้ศาสนจักรต้องไปเกี่ยวข้องกับเจ้าของที่ดิน

- ระบบการศาล ศาสนจักรได้จัดระบบการพิพากษาศาล จึงอ้างในสิทธิที่จะพิพากษาคดีทั้งศาสนาและทางโลก



ยุคกลาง/ยุคมืด (middle/dark edges)

ในสมัยกลางคริสต์ศาสนาได้เข้ามามีบทบาทต่อสังคมยุโรปเพราะสังคมมีแต่ความวุ่นวายและความเสื่อมผู้ที่ปรารถนาจะหลบหนีจากความวุ่นวายได้พบว่าคริสต์ศาสนาสามารถให้ความรู้สึกที่มั่นคงทางจิตใจได้ คริสต์ศาสนาจึงแผ่อิทธิพลไปทั่วยุโรป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในคริสต์ศตวรรษที่ 12 และ 13 ศาสนาจักรมีอำนาจสูงสุดเหนือสถาบันใด ๆ และเข้าไปมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของชาวยุโรปอย่างกว้างขวางคริสตจักรได้เสริมสร้างระบบการบริหารที่มีประสิทธิภาพตามแบบโรมันด้วยการสร้างความเป็นเอกภาพของคริสต์ศาสนิกชนและคริสตจักรยังมีความสัมพันธ์กับอาณาจักรทางโลก เช่นการสถาปนาจักรพรรดิโรมันในสมัยกลาง ทำให้คริสตจักรมีความสัมพันธ์กับรัฐพร้อมกับสร้างความชอบธรรมทางการเมืองให้แก่ศาสนจักรในสมัยกลาง



บทละครแมนดราโกรา (mandragora)

"แมนดราโกรา ของ แมคเคียวเวลลี" เป็นหนังสือที่ว่าด้วยชีวิตและความคิดของแมคเคียวเวลลี และเรื่องราวของแมนดราโกรา (Mandragora) เป็นผลงานชิ้นสำคัญของแมคเคียวเวลลี ที่ว่าด้วยหลักการแห่งอำนาจและการใช้อำนาจ ที่ถ่ายทอดผ่านเรื่องราวความสัมพันธ์ของหญิงสาวและชายหนุ่ม และความสัมพันธ์ทางอำนาจในชีวิตประจำวัน อันเป็นหลักความสัมพันธ์ที่ทุกคนยังต้องประสบและอยู่เหนือกาลเวลา





การปฏิวัติของลูครีเซีย


อาณาจักรโรมันในสมัยที่ยังมีการปกครองในระบอบ
กษัตริย์ ในเย็นวันหนึ่ง ณ ค่ายทหารนอกเมือง มีเหล่าทหาร
กล้า แม่ทัพ นายกอง กำลังพูดคุยกันอย่างสนุกสนาน

บทละครแมนดราโกรา (mandragora)

กาลครั้งหนึ่งในศตวรรษที่ 16 ชายหนุ่มชื่อ คัลลิมาโค ได้เดินทางกลับบ้านที่เมืองฟลอเรนซ์หลังจากใช้เกือบทั้งชีวิตอยู่ที่กรุงปารีสเพื่อหลบหนีจากความวุ่นวายทางการเมืองในอิตาลี เมื่อเขากลับมาถึงฟลอเรนซ์เขาได้มองเห็นหญิงสาวชื่อ ลูครีเซีย และเขาก็ตกหลุมรักอย่างบ้าคลั่ง ซึ่งมีลิกอลิโอเป็นที่ปรึกษาในแผนการแหม่มสาวให้สำเร็จ.....








ประวัติ

- นิกโคโล มาเคียเวลลี (อังกฤษ:Niccolo Machiavelli)
- นิกโคโล ดี แบร์นาโด เดย์ มาเคียเวลลี (อิตาลี:Niccolò di Bernardo dei Machiavelli)
- เกิดเมื่อ 3 พฤษภาคม ค.ศ.1469 ที่เมืองฟลอเรนซ์ ประเทศอิตาลี บิดาของมาเคียเวลลี คือ เบร์นาโด มาเคียเวลลี มีอาชีพเป็น ทนายความและสนใจการศึกษาด้านมนุษยศาสตร์ ส่วนมารดา คือ บาร์โรว์ โลเนีย เพลลี เริ่มเรียนหนังสือเมื่ออายุ 7 ปี โดยศึกษาเกี่ยวกับภาษาละตินเป็นพื้นฐาน และได้เข้าศึกษาที่ มหาวิทยาลัยฟลอเรนซ์



ประวัติ

รับราชการครั้งแรกใน ค.ศ.1498 ในตำแหน่งเลขานุการฝ่ายการทูตแห่ง
มหาชนรัฐฟลอเรนซ์ อายุได้ 19 ปี และอยู่ในตำแหน่งเป็นเวลา 14 ปี
ทำให้มีประสบการณ์ทางการทูตทั้งภายในและภายนอกประเทศได้มี
โอกาสพบกับซีซาร์ บอร์เจีย (**Cesare Borgia**) ในปี ค.ศ.1502
ผู้นำทัพเข้ายึดดินแดนของสันตะปาปา

ในปี ค.ศ.1510 เกิดการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ทางการเมืองทำให้
เมืองฟลอเรนซ์อยู่ภายใต้การปกครองของตระกูลเมดิชีอีกครั้งมาเคีย
เวลลีถูกปลดออกจากตำแหน่งมาเคียเวลลีได้ย้ายไปอยู่ชนบทพร้อม
ภรรยาและบุตร ชานเมืองฟลอเรนซ์ และได้อุทิศตัวเองเพื่อการศึกษา
และการเขียนตำราทางการเมือง



- ผลงานที่สำคัญ - เจ้าผู้ปกครอง (The Prince)

- มาเสียชีวิตถึงแก่กรรมด้วยวัย 58 ปี เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน ค.ศ.1527 และมีพิธีฝังศพเมื่อวันที่ 22 มิถุนายน ค.ศ.1527 ณ ซันตา โกรเซ ฟลอเร็นซ์

Machiavelli เสียชีวิตที่ซานเมือง **Firenze** ในปี 1527

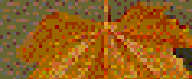
โดยไม่ทราบที่ฝังศพที่แท้จริง มีเพียงอนุสรณ์รำลึกตั้งไว้ที่มหาวิหาร

Santa Croce พร้อมด้วยคำจารึกในภาษาละตินว่า

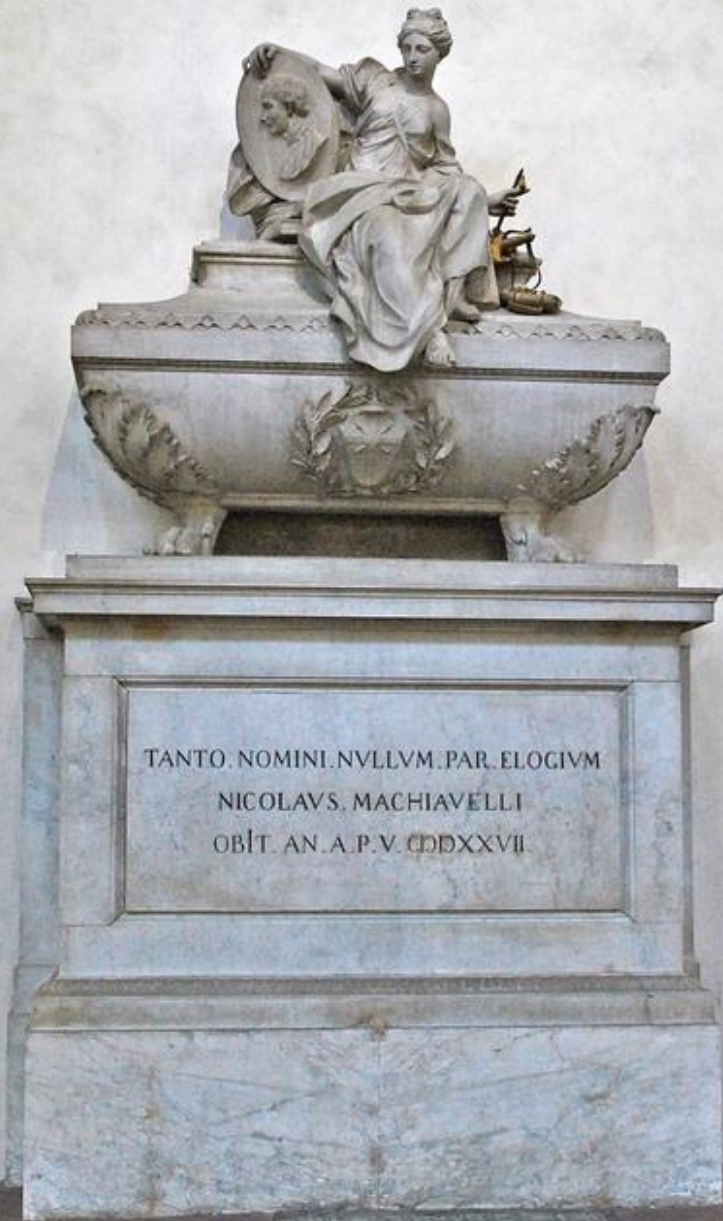
Tanto nomini nullum par elogium

(No praise is sufficient for so great a man)

“นามอันยิ่งใหญ่นี้หากำบรรยายใดเทียบได้” (Miles Unger)



PETRVS ANTONIVS MICHELIVS
VIRI DOCTI ET BENE MERITI IN TIVRIBVS
REPVBLICA VNIUS VNIUSVRSI DOCTORIS
PUBLICVS MAGISTRVS ET SENATOR
SVPREMO SENATVS PRÆSIDI ET SECRETARI
SVPREMO SENATVS AC PRINCIPIS SACRISTAN
PONTIFICIS VNIUSVRSI OPTIMO
SVPREMO SENATVS VNIUSVRSI SENATO
SVPREMO SENATVS VNIUSVRSI SENATO
SVPREMO SENATVS VNIUSVRSI SENATO



TANTO NOMINI NVLLVM PAR ELOGIVM
NICOLAVS MACHIAVELLI
OBIT AN A P V CDDXXXVII



ผลงานนิพนธ์ของมาเคียเวลลี

Louis
Althusser

Machiavelli
and Us

THE
ART OF WAR

NICCOLÒ MACHIAVELLI
INTRODUCTION BY NEAL WOOD

NICCOLÒ MACHIAVELLI
The Prince

PENGUIN CLASSICS
NICCOLÒ MACHIAVELLI
THE DISCOURSES

Niccolò Machiavelli
DISCOURSES ON LIVY

Translated by
HARVEY C. MANSFIELD
& NATHAN TARCOV

NICCOLÒ MACHIAVELLI
THE PRINCE
READ BY SHELLY FRASIER

THE PORTABLE
MACHIAVELLI

EDITED AND TRANSLATED BY
PETER BONDANELLA
AND MARK MUSA

"Machiavelli taught Europe the art of war:
it had long been practiced, without being known."—*Voltaire*

Niccolo Machiavelli
THE ART OF WAR
REVISED AND WITH AN INTRODUCTION BY NEAL WOOD

THE
PRINCE
SECOND EDITION
NICCOLÒ MACHIAVELLI

TRANSLATED AND EDITED BY ROBERT M. ADAMS
A NORTON CRITICAL EDITION

The Prince
by Niccolò Machiavelli

Translated, edited, and
with an introduction by Daniel Donno

MACHIAVELLIAN
RHETORIC
From the Counter-Reformation to Milton



VICTORIA KAHN

THE
MACHIAVELLIAN
ENTERPRISE

A Commentary on *The Prince*
Leo Paul de Alvarez

Niccolò
Machiavelli
Clizia

Translation and Notes by
Daniel T. Gallagher
Introduction by
Robert K. Faulkner

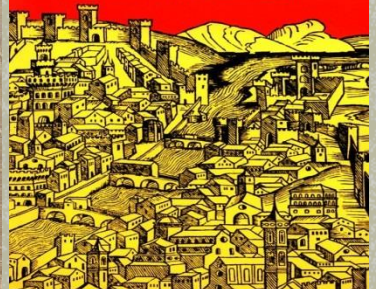
El Príncipe
Nicolás Maquiavelo



ALBA

Florentine Histories
by Niccolò Machiavelli

A NEW TRANSLATION BY
Laura F. Banfield and Harvey C. Mansfield, Jr.





คำศัพท์ที่น่าสนใจ

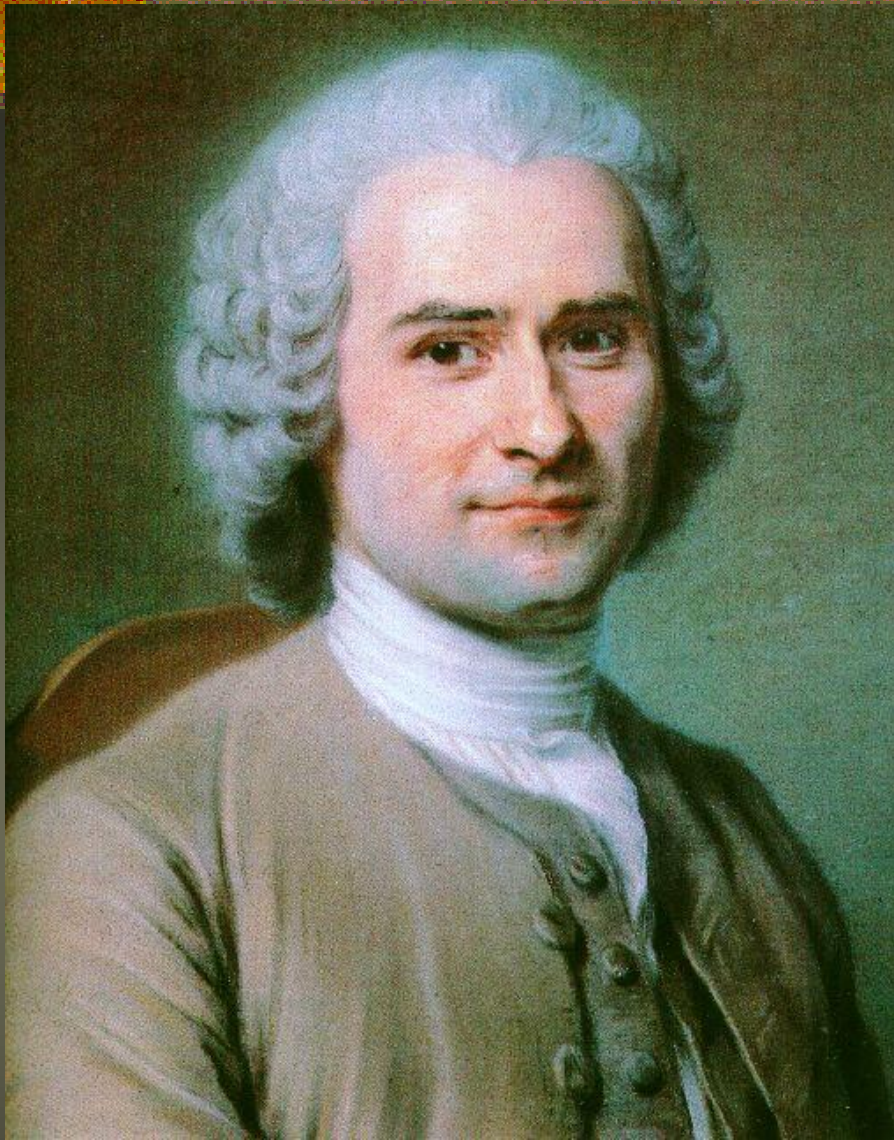
- Machiavelian
- Realism
- Virtue



“เราเป็นหนี้มาเกือบเวลดีและคนอื่น ๆ เป็นอย่างมาก ที่เขียนถึงสิ่งที่มนุษย์กระทำ ไม่ใช่สิ่งที่พวกเขาควรจะทำ เพราะมันเป็นไปไม่ได้ ที่จะประสานความฉลาดของ อสรพิษเข้ากับความรู้เพียงสาขานกพิราบ...

เว้นแต่มนุษย์จะรู้ถึงลักษณะทั้งปวง ของอสรพิษอย่างถ่องแท้...

คนที่เชื่อสัตย์นั้น ไม่อาจทำสิ่งที่ดีต่อ คนชั่วร้ายได้เลย...หากปราศจากความรู้เรื่อง ความชั่ว”



“โดยการเสแสร้งว่าได้ให้
บทเรียนแก่กษัตริย์ แต่เขา (มา-
เคียเวลลี) ได้ให้บทเรียนที่ยิ่งใหญ่
แก่ประชาชน **เจ้าผู้ปกครอง...คือ**
ตำราของผู้นิยมมหาชนรัฐ”

Jean-Jacques Rousseau
(1712-1778)

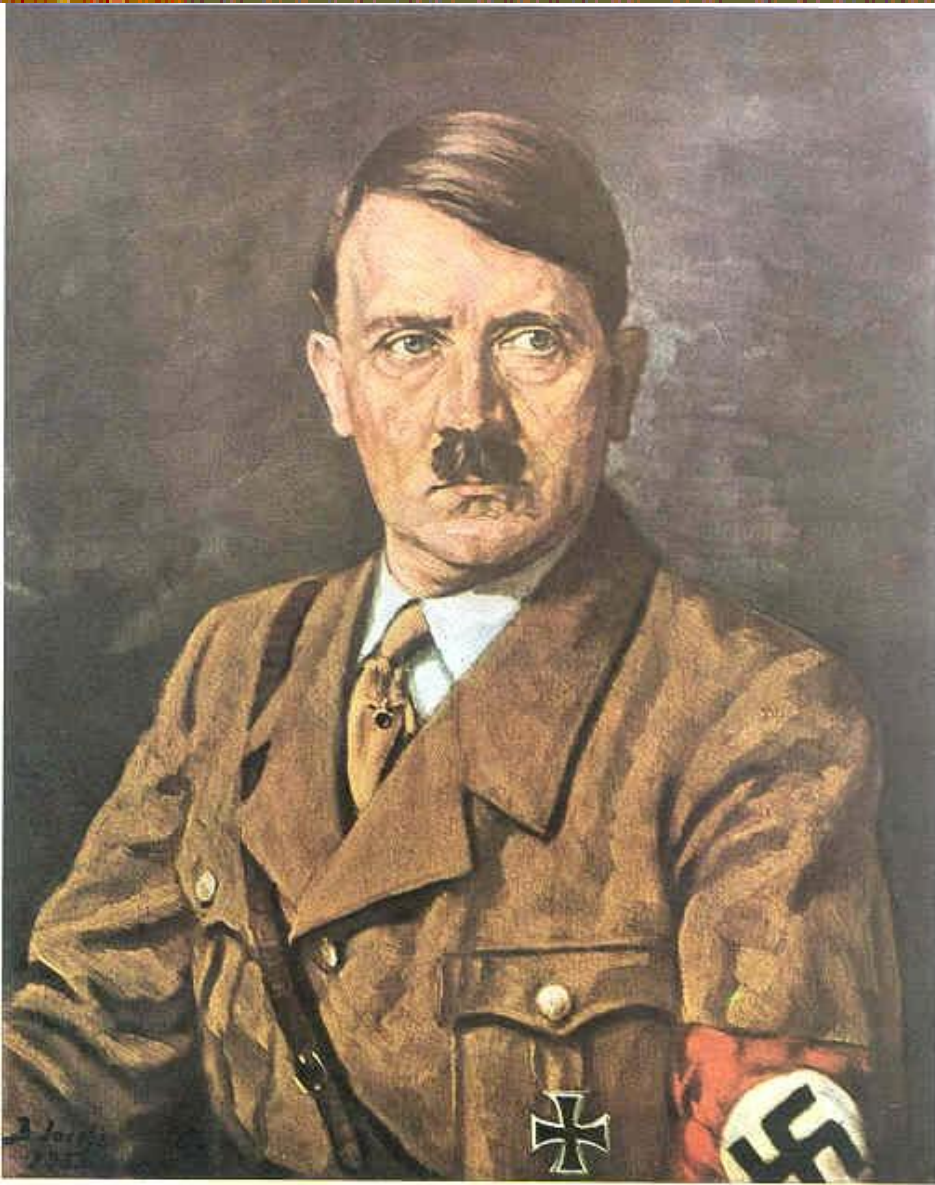


Benito Mussolini (1883-1945)

“มีคำถามว่า โดยระยะเวลาที่ห่างกันถึงสี่
ศตวรรษ จะยังมีอะไรอีกหรือที่มีชีวิตชีวาในเจ้าผู้ปกครอง
คำสอนของมาเคียเวลลีจะยังมีประโยชน์ต่อผู้นำของ
รัฐสมัยปัจจุบันบ้างหรือไม่?

คุณค่าของระบบการเมืองในเจ้าผู้ปกครองจำกัด
อยู่เฉพาะยุคสมัยที่หนังสือเล่มนี้ได้เขียนขึ้น....หรือว่ามัน
เป็นเรื่องสากลและร่วมสมัย?....

ข้าพเจ้ายืนยันว่าทุกวันนี้ หลักการของมาเคีย
เวลลีมีชีวิตชีวายิ่งกว่าเมื่อสี่ศตวรรษที่แล้วเสียอีก เพราะ
แม้ว่าส่วนนอกกายของชีวิตของเราจะได้มีการ
เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก แต่มันก็ไม่ได้มีการ
เปลี่ยนแปลงที่ลึกซึ้งอย่างไร ในส่วนที่เป็นจิตใจของ
ปัจเจกชนและประชาชน”



Adolf Hitler : 1889-1908

ฮิตเลอร์ได้เก็บหนังสือเรื่อง
เดอะ พรินซ์ ไว้ข้างเตียง

เชื่อกันว่าที่เขาประสบกับ
หายนะในบั้นปลายก็เพราะตีความ
คำสอนพื้นฐานบางประการของ
มาเกียเวลลีผิดพลาดนั่นเอง



จากการจัดอันดับความสำคัญของบุคคลที่มีอิทธิพลที่สุดต่อโลกและมนุษย์ตั้งแต่อดีตกาลจนถึงปัจจุบัน ซึ่งรวมเอาศาสดาแห่งศาสนาเอาไว้ด้วยเช่น ศาสดามุฮัมมัด พระเยซูคริสต์ พระพุทธเจ้า จนถึงนักวิทยาศาสตร์อย่าง ไอน์สไตน์ นักปรัชญาอย่างเพลโต หรือกวีอย่างโฮเมอร์

มาเคียวเวลลีถูกจัดไว้ในอันดับที่ 88 จาก 100

ในการรวบรวมรายชื่อหนังสือที่เชื่อว่ามีอิทธิพลต่อโลกและเป็นพลังในการทำให้โลกเคลื่อนไหวนั้น ถือกันว่าหนังสือเรื่องเดอะพริ้นซ์ เป็นหนังสือที่ทรงอิทธิพลมากที่สุดเล่มหนึ่งตลอดกาลเวลามากว่า 400 ปีที่ผ่านมา ไม่ว่าอิทธิพลนั้นจะเป็นไปในแง่ดีหรือร้ายก็ตาม

เดอะ พรินซ์

หนังสือเรื่อง เดอะ พรินซ์ มีทั้งหมด 26 บท แบ่งออกเป็น 4 ส่วน บทที่ 1-11 ว่าด้วยประเภทของรัฐ บทที่ 12-14 ว่าด้วยการใช้กำลังของตน หรือผู้อื่น บทที่ 15-23 ว่าด้วยการครองรัฐ และส่วนสุดท้าย บทที่ 24-26 ว่าด้วย โชคชะตาหรือคุณธรรม ซึ่งคำสอนกล่าวถึงเกี่ยวกับจะการเมืองในลักษณะไม่เป็นอุดมคติ ชัดกับหลักศีลธรรมทางศาสนา


แต่ก็ยังเป็นหลักจรรยาบรรณของเจ้าผู้ปกครองที่ดำรงไว้ซึ่งเสถียรภาพและความมั่นคงของรัฐ

The Prince

เดอะ พรินซ์


หนังสือของงานทำของมาเคียเวลลี ไปยังผู้ปกครองฟลอเรนซ์ในตอนนั้น จากตระกูล โลเร็นโซ เมดิชี

- เดอะพรินซ์เขียนจากประสบการณ์ตรงและจากการอ่านของมาเคียเวลลี
- มาเคียเวลลี หวังว่า หนังสือเดอะพรินซ์จะแสดงถึงศักยภาพของตน ในการเข้าทำงาน
- มาเคียเวลลี กล่าวว่า เพื่อที่จะได้รู้จักธรรมชาติของประชาชนได้เป็นอย่างดี ผู้หนึ่งจำเป็นต้องเป็นผู้ปกครอง และเพื่อที่จะได้รู้จักธรรมชาติของเหล่าผู้ปกครองได้เป็นอย่างดี ผู้หนึ่งจำเป็นต้องเป็นประชาชน



เจ้าผู้ปกครอง (The Prince)

- บทที่ 1 รัฐโดยเจ้าผู้ปกครอง มีอยู่ที่ชนิด และได้มาโดยแบบวิธีการใด
- บทที่ 2 ว่าด้วยรัฐโดยเจ้าผู้ปกครองที่มีการสืบตระกูลกันต่อมา
- บทที่ 3 ว่าด้วยรัฐโดยเจ้าผู้ปกครองซึ่งเป็นรัฐผสม
- บทที่ 4 ทำไมราชอาณาจักรของดาร์อูส ซึ่งพระเจ้าอเล็กซานเดอร์ยึดครองจึงไม่ได้กบฏต่อต้านบรรดาผู้สืบตำแหน่งของพระองค์ หลักจากการสิ้นพระชนม์ของพระเจ้าอเล็กซานเดอร์
- บทที่ 5 นครหรือรัฐโดยเจ้าผู้ปกครอง ซึ่งก่อนจะถูกยึดเคยดำรงอยู่โดยกฎหมายของตนเองนั้นจะต้องบริหารตามแบบวิธีการใด ?



เจ้าผู้ปกครอง (The Prince)


บทที่ 6 ว่าด้วยรัฐโดยเจ้าผู้ปกครองรัฐใหม่ ที่ได้มาโดยกำลังของตนเอง
และโดยคุณธรรม

บทที่ 7 ว่าด้วยรัฐโดยเจ้าผู้ปกครองรัฐใหม่ ซึ่งได้มาโดยกำลังของผู้อื่น
และโดยโชคชะตา

บทที่ 8 ว่าด้วยบรรดาผู้ซึ่งได้ขึ้นเป็นเจ้าผู้ปกครองโดยอาชญากรรม

บทที่ 9 ว่าด้วยรัฐโดยเจ้าผู้ปกครองที่มหาชนสนับสนุน

บทที่ 10 พลังของรัฐโดยเจ้าผู้ปกครองทั้งปวงนั้น ควรจะหยั่งวัดโดย
แบบวิธีการใด



เจ้าผู้ปกครอง (The Prince)


บทที่ 11 ว่าด้วยรัฐโดยเจ้าผู้ปกครองทางศาสนา

บทที่ 12 มีการทหารอยู่ที่ชนิดและว่าด้วยบรรดาทหารรับจ้าง

บทที่ 13 ว่าด้วยกองกำลังทหารเสริม กองกำลังผสม และกองกำลังของ
ตนเอง

บทที่ 14 สิ่งที่เจ้าผู้ปกครองควรทำเกี่ยวกับทหาร

บทที่ 15 ว่าด้วยสิ่งต่าง ๆ ที่มนุษย์และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าผู้ปกครอง
ได้รับการยกย่องหรือถูกตำหนิ



เจ้าผู้ปกครอง (The Prince)

บทที่ 16 ว่าด้วยความโอบอ้อมอารีและความตระหนี่ถี่เหนียว

บทที่ 17 ว่าด้วยความทารุณโหดร้ายและความสงสาร และการเป็นที่รัก
นั้นดียิ่งกว่าการเป็นที่หวาดกลัวหรือกลัวตรงกันข้าม

บทที่ 18 ในแบบวิธีการใดที่เจ้าผู้ปกครองควรจะรักษาข้อตกลง

บทที่ 19 ว่าด้วยการหลีกเลี่ยงการเป็นที่เหยียดหยามและเกลียดชัง

บทที่ 20 ป้อมปราการและสิ่งอื่น ๆ อีกมาก ที่เจ้าผู้ปกครองสร้างและทำ
นั้นมีประโยชน์หรือไร้ประโยชน์

บทที่ 21 สิ่งที่เจ้าผู้ปกครองควรทำเพื่อจะได้เป็นที่ยกย่องสรรเสริญ



เจ้าผู้ปกครอง (The Prince)

บทที่ 22 ว่าด้วยบรรดาผู้ที่เจ้าผู้ปกครองมีอยู่ในฐานะผู้ช่วย

บทที่ 23 จะต้องหลีกเลี่ยงบรรดาคนประจบสอพลอตามแบบวิธีการใด

บทที่ 24 ทำไมบรรดาเจ้าผู้ปกครองของอิตาลี จึงสูญเสียราชอาณาจักร
ของพวกเขาไป

บทที่ 25 เทพีแห่งโชคชะตา สามารถทำอะไรได้มากแค่ไหนในกิจการ
ของมนุษย์ และจะขัดขวางนางด้วยแบบวิธีการอะไร ?

บทที่ 26 คำแนะนำให้ยื้อยุดอิตาลีและกอบกู้เสรีภาพของอิตาลีจากพวก
ป่าเถื่อน



เจ้าผู้ปกครอง (The Prince)


หนังสือเดอะพรินซ์ มาเคียวเวลลี ได้แบ่งประเด็นออกเป็น 4 ประเด็นใหญ่ๆ ด้วยกัน ได้แก่

บทที่ 1-11 ว่าด้วยรัฐ การได้มาของรัฐและรักษารัฐของเจ้าผู้ปกครองในแต่ละแบบ

บทที่ 12-14 ว่าด้วยการทหาร และสิ่งที่เจ้าผู้ปกครองควรทำเกี่ยวกับทหาร

บทที่ 15-23 ว่าด้วยคุณธรรมของเจ้าผู้ปกครอง

บทที่ 24-26 ประเด็นเทพีแห่งโชคชะตา และอิตาลี



การปกครองรัฐต่าง ๆ

ใน The Prince มาเคียเวลลีแบ่งรัฐ (states or dominions) ออกเป็น 2 แบบ คือ

1. สาธารณรัฐ (republics)
2. ระบอบกษัตริย์ (monarchies)

ในระบอบกษัตริย์ยังแบ่งออกเป็นแบบสืบตระกูล (hereditary) กับรัฐใหม่

สำหรับรัฐใหม่นั้นมีทั้งรัฐใหม่ล้วนๆ กับรัฐที่ถูกผนวกเข้ามา นอกจากนี้แล้ว รัฐใหม่ที่ถูกผนวกก็ยังแบ่งเป็นประเภทที่แต่ก่อนเคยอยู่ภายใต้เจ้าบ้างกับที่เคยเป็นอิสระบ้าง

ณ ที่นี้ มาเคียเวลลีเน้นเฉพาะรัฐโดยเจ้าผู้ปกครอง รวมทั้งวิธีการปกครองกับการรักษารัฐเป็นหลัก ดังนี้

การแบ่งรัฐใน The Prince

รัฐ (states or dominions)

สาธารณรัฐ (republics)

กษัตริย์ (monarchies)

รัฐใหม่

สืบตระกูล (hereditary)

รัฐที่ถูกผนวก

รัฐใหม่ล้วน

เคยอยู่ภายใต้เจ้า

เคยเป็นอิสระ



1. สำหรับการรักษารัฐ โดยเจ้าที่มีการสืบตระกูลกันมา ก็ด้วยการปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีเดิม ความต่อเนื่องของการปกครองดังกล่าวทำให้ไม่คุ้มกับที่ผู้อื่นจะคิดให้มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ ขึ้น เพราะอาจนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงอื่น ๆ ได้อีก

2. ในรัฐใหม่ผสม ย่อมมีปัญหามากกว่า เนื่องจากคนเราเต็มใจที่จะเปลี่ยนนายของตน โดยเชื่อว่าผู้ปกครองใหม่จะทำให้ประชาชนดีขึ้น แต่หากไม่เป็นเช่นนั้น ผู้ปกครองใหม่ยังจำเป็นต้องทำอันตรายต่อคนที่กลายเป็นผู้ปกครองคนใหม่เสมอ ด้วยการได้รัฐนั้นคนเหล่านี้ก็จะกลายเป็นศัตรู



3. ในรัฐของเจ้าฯซึ่งมีข้าราชการเป็นผู้ช่วย การยึดครองย่อมทำได้ค่อนข้างลำบาก แต่ถ้าปราบปรามได้จะง่ายต่อการปกครอง

4. รัฐที่นำมาผนวกกับรัฐเดิมต้องทำลายเชื้อสายของผู้ปกครองเดิมให้สิ้น และไม่เปลี่ยนกฎหมายและภาษี

5. วิธีการปกครอง รัฐที่เคยชินกับการมีชีวิตอยู่ภายใต้กฎหมายของตนเอง มีอยู่สามแบบ ได้แก่ 1) การทำลายรัฐนั้นเสีย 2) การไปพำนักอยู่ที่นั่นด้วยตนเอง และ 3) การปล่อยให้พวกเขาอยู่ภายใต้กฎหมายเดิม

6. กรณีของรัฐใหม่ล้วน ที่ผู้ปกครองได้มาด้วยกำลังและความสามารถของตนเอง หากพึงโชคชะตาแต่น้อย ก็จะสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ในการจัดระบบใหม่ของสังคม



7. คนที่ได้เป็นผู้ปกครองโดยอำนาจของผู้อื่นหรือโดยโชคชะตา ย่อมเป็นการผิดพลาดที่จะคิดว่าบุคคลระดับสูงจะลืมความขุ่นเคืองเก่า ๆ ด้วยผลประโยชน์ใหม่ ๆ และปกครองด้วยความรักและความเกรงกลัว
8. สำหรับคนที่ได้เป็นผู้ปกครองด้วยความเหี้ยมโหดจะไม่ทำให้เขาประสบความสำเร็จรุ่งโรจน์ขึ้นมาได้
9. ผู้ปกครองที่ได้อำนาจมาจากความนิยมชมชอบของมหาชน ควรทำให้ผู้คนมีความต้องการตัวเราอยู่เสมอ เพื่อพวกเขาจะได้จงรักภักดีต่อเราตลอดไป
10. สำหรับรัฐที่เจ้าผู้ปกครองเป็นผู้นำทางศาสนานั้น ย่อมมั่นคงและสบาย



การทหาร

1. การที่ผู้ปกครองรัฐหนึ่ง ๆ จะมีกำลังเข้มแข็งหรือไม่นั้น
ย่อมขึ้นอยู่กับว่าเมื่อเผชิญกับศัตรูแล้ว จะรักษาตนเองได้หรือต้องพึ่งผู้อื่น
มากน้อยเพียงใด

คนเราจะหวั่นเกรงต่อความยากลำบากที่จะเอาชนะผู้ที่มีความพร้อม
ในสิ่งดังกล่าว


2. เนื่องจากเราไม่อาจมีกฎหมายที่ดีโดยปราศจากกองทัพที่ดีได้ แต่
การมีกองทัพที่ดีนั้น ย่อมต้องมีกฎหมายที่ดีอยู่แล้วโดยปริยาย ผู้ปกครองจึง
ต้องมีกองทัพของตนเองมากกว่าที่จะอาศัยทหารรับจ้าง หรือกองทัพของ
ผู้อื่น พร้อมที่จะพ่ายแพ้ด้วยคนของตัวเอง ดีกว่าที่จะชนะด้วยกองกำลัง
ของผู้อื่น



การทหาร

3. การปกครอง ในแง่หนึ่งนั้น เป็นเรื่องของศิลปะการทำสงครามหรือการใช้กำลังทหารนั่นเอง ผู้ปกครองจึงต้องเป็นผู้ที่มีความรู้

ผู้ปกครองจึงควรมีการฝึกทำสงครามอยู่เสมอ นอกจากนี้แล้วก็ควรฝึกฝนสติปัญญาของตน ด้วยการศึกษาวรรณคดี การสงคราม เกี่ยวกับการเป็นผู้นำของบุคคลต่าง ๆ สาเหตุแห่งชัยชนะและความพ่ายแพ้ เพื่อจะได้ถือเป็นแบบอย่างความสำเร็จ และหลีกเลี่ยงความล้มเหลวเท่านั้น รวมทั้งเอาอย่างบรรดาบุคคลสำคัญ ๆ ในอดีตด้วย



คุณธรรมของผู้ปกครอง

มาเคียวเวลดี ได้ฉีกตัวเองออกไปจากคติดั้งเดิมที่เขาถือ
ว่าเป็นเรื่องของจินตนาการ (imagination) ด้วยการพูดถึง
ความจริง (reality) ทางการเมือง โดยเน้นว่า คนเรามีชีวิต
จริงอย่างไร ซึ่งห่างไกลกับการที่ควรจะมีชีวิตอย่างไร เขาถือ
ว่าการมีคุณธรรมกับการไม่มีคุณธรรม ซึ่งอาจนำมาซึ่งการ
ยกย่องหรือการถูกตำหนิติเตียนนั้น จะต้องรู้จักใช้ให้
เหมาะสมกับกาลเทศะ



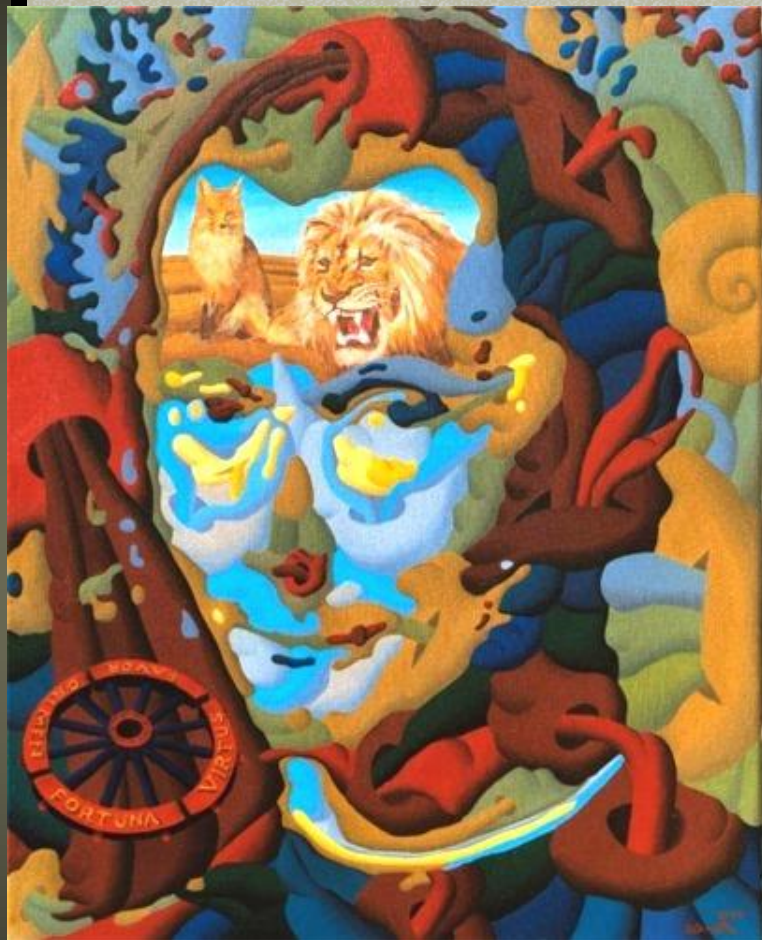
1.ความโอบอ้อมอารีกับคนบางคน หากมีมากเกินไป ก็อาจนำความเสียหายมาสู่ตัวเราได้

2.ความเมตตาปรานีที่เกินขอบเขต หากจำเป็นอาจต้องใช้ความโหดร้ายทารุณกันบ้าง ทั้งนี้ก็เพื่อก่อให้เกิดความมีเอกภาพ ในทำนองเดียวกัน การเป็นที่กลัวเกรงย่อมปลอดภัยมากกว่าการเป็นที่รัก

ระหว่างความรักและความยำเกรง หากจำเป็นต้องเลือก ผู้ปกครองต้องเลือกความยำเกรง ซึ่งจะเป็นการปลอดภัยกว่า เพราะทำให้คนเชื่อฟัง ไม่กระด้างกระเดื่อง (ความยำเกรงไม่ใช่ความเกลียดชัง)



คนเราสามารถจะลืมความตายของบิดาได้เร็วกว่า
การสูญเสียมรดกที่บิดาของตนทิ้งไว้ให้เสียอีก
คนเราพร้อมที่จะลืมหรือให้อภัยฆาตกรที่ฆ่าบิดาของตน
มากกว่าผู้ที่ยึดเอาทรัพย์ของตนและผู้หญิงของตนไป
(คนเราพร้อมจะลืมและให้อภัยฆาตกรที่ฆ่าพ่อแม่ แต่ไม่มี
ทางที่จะลืมคนที่เข้ายึดเอาทรัพย์และผู้หญิงของเขาไป)



3. ความซื่อสัตย์และการรักษาข้อตกลง
และควรรู้จักวิธีที่จะจัดการกับผู้คนอย่างฉลาด
แถมโกงได้ด้วย

จึงควรเรียนรู้ว่าเมื่อใดจะต้องทำตนเป็น
สิงห์โต และเมื่อใดจะต้องทำตนเป็นสุนัขจิ้งจอก

มนุษย์เราโดยทั่วไปแล้วก็ไม่ใช่เป็นคนดี
ไปเสียทั้งหมด หากแต่ชั่วร้ายและไม่รักษาคำพูด
ต่อผู้อื่นอยู่แล้ว

คนเรายังสนใจเรื่องเป้าหมายเป็นหลัก
ส่วนวิธีการถือเป็นเรื่องรอง จึงสนใจภาพที่
ปรากฏภายนอกกับผลลัพธ์มากกว่าสิ่งอื่นได้⁴³



4. หลีกเลี้ยงการดูถูกเหยียดหยามและความเกลียดชัง ความเกลียดชังนั้นอาจเกิดจากการทำดีพอๆ กับการทำในสิ่งที่ชั่วร้าย
5. ความมั่นคงของรัฐย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยหลาย ๆ อย่าง บางครั้ง อาจถึงกับต้องสร้างศัตรูขึ้นมาเองเพื่อให้บรรลุถึงสิ่งนี้
6. ควรทำตัวเป็นมิตรแท้หรือศัตรูที่แท้จริง
7. หลีกเลี้ยงการประจบสอพลอ ซึ่งมีอยู่มากและอันตราย



8. ควรรักษาคนดีที่มีฝีมือไว้ให้อยู่กับเราได้นาน ๆ ด้วยการปูนบำเหน็จรางวัลให้ตามความเหมาะสม เช่น ด้วยลาภยศ และตำแหน่ง จนพวกเขาไม่อยากจะเกิดการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ขึ้นมา

9. โชคชะตามีส่วนกำหนดความสำเร็จแห่งการกระทำของคนเราอยู่ครึ่งหนึ่ง แต่อีกครึ่งหนึ่ง มันก็อยู่ในการควบคุมของเราด้วย บางทีคนเราใช้วิธีการเดียวกัน คนหนึ่งอาจบรรลุเป้าหมาย อีกคนหนึ่งประสบความล้มเหลว สิ่งที่มีผลดีในวันนี้ อาจมีผลตรงข้ามในวันหน้า



goddess of good luck

เปรียบโชคชะตาเหมือนกับสตรี ถ้า
ใครอยากจะควบคุมเธอ ก็ต้องตีให้เธอ ล้ม
ลง แล้วเธอก็จะปล่อยให้เราเอาชนะได้ เธอจึง
มักจะเป็นมิตรกับคนหนุ่มอยู่เสมอ เนื่องจาก
คนหนุ่มนั้นจะดูร้าย ระวังตัวน้อย และควบคุม
เธออย่างห้าวหาญมากกว่า

10.คนเราจะสนใจเรื่องปัจจุบันมากกว่า
อดีต การใช้ความสามารถของตัวเองเท่านั้นที่ถือ
ได้ว่าเป็นการป้องกันตนเองที่ดีที่สุด แน่นอน
และยั่งยืน



สรุป

มาเคียเวลลีพัฒนาทฤษฎีการเมืองของตนขึ้นมาโดยมุ่งเน้นที่ชนกลุ่มน้อยผู้เป็นฝ่ายปกครองที่จะใช้อำนาจให้ดีที่สุด นั่นคือ

เจ้าผู้ปกครอง

มนุษย์ซึ่งเป็นตัวแทนของเขานั้น มองจากด้านการเมืองอย่างเดียว มาตรฐานทางศีลธรรมของบุคคล(ศาสนา) ไม่อาจนำมาใช้ได้ในการแสดงบทบาททางการเมือง ซึ่งต่างจากคุณธรรม (virtue)



เขาถือว่าผู้ปกครองมีความสามารถในการประพฤติตนอย่างมี
เหตุมีผล และควบคุมโชคชะตาของรัฐกับของประชาชนได้

เขาสามารถสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองตามที่ตนต้องการได้
เนื่องจากเขามีฐานะตำแหน่งทางสังคม เข้าถึงข่าวสารได้มากกว่าผู้อื่น
รวมทั้งมีประสบการณ์ในองค์กร

ส่วนประชาชนนั้น ไม่อาจมีพฤติกรรมที่มีเหตุผล คนส่วนมาก
จะไม่สนใจการเมือง รวมทั้งจะมองกันจากเปลือกหรือภาพที่เห็นจาก
ภายนอกมากกว่าจากความแท้จริง



ตลอดจนสนใจเฉพาะเรื่องทรัพย์สิน ศักดิ์ศรี และความมั่นคง
ปลอดภัยส่วนตัวมากกว่าจะสนใจระบบการเมืองซึ่งก็คล้ายกับที่ปรากฏ
อยู่ในปัจจุบัน

ผู้ปกครองที่ปรารถนาจะอยู่ในอำนาจอย่างมั่นคง จึงต้องทำให้
ความต้องการเหล่านั้นบรรลุผล เพื่อความสำเร็จและการยินยอมจากพวก
เขา เพราะความมีเหตุผลกับอำนาจมักจะไปด้วยกันไม่ค่อยได้

มาเคียวเวลลีจึงแนะนำให้ผู้ปกครองต้องพร้อมที่จะแสดงบทบาท
ของสิงโตหรือสุนัขจิ้งจอก โดยการใช้อำนาจหรือไหวพริบตาม
สถานการณ์ที่เกิดขึ้น



ทฤษฎีของเขาตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่า คนเราโดยธรรมชาติแล้วจะเต็มไปด้วยความเลว คือ ตัณหาและความทะเยอทะยาน การแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว จะนำพวกเขาไปสู่ความขัดแย้ง

นอกจากนี้แล้ว ความต้องการในการป้องกันตนเอง การมองการณ์ไกล ก็จะทำให้พวกเขาตกอยู่ภายใต้การควบคุมทางการเมือง และการจัดการของผู้มีอำนาจ

เขากล่าวว่า ในทุกระบบการเมือง คนส่วนน้อยจะเป็นฝ่ายปกครองเสมอไป ระบบการเมืองที่ดีที่สุด ซึ่งได้แก่ระบอบสาธารณรัฐที่มีพลเมืองมีคุณความดีพร้อม จะต้องมีความสามารถในการสร้างเงื่อนไขต่าง ๆ ในอันที่จะก่อให้เกิดความมั่นคง ปลอดภัยกับการอยู่ดีกินดีของผู้คนทั้งหลาย⁵⁰



มาเคียวเวลลิกกล่าวถึงชีวิตทางการเมืองตามที่ดำเนินอยู่จริง เขาเห็นว่าอำนาจคือแรงขับเคลื่อนสำคัญที่อยู่เบื้องหลังพฤติกรรมทางการเมืองคำแนะนำทางการเมืองไม่จำเป็นต้องมีสาระทางด้านศีลธรรมเข้ามาเกี่ยวข้อง

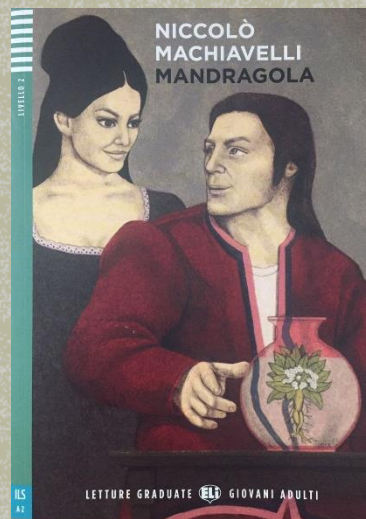
ทฤษฎีการเมืองของเขาถือได้ว่าเป็นหลักและวิธีการปกครองหรือคู่มือการเมืองและการใช้อำนาจ ผู้ปกครองย่อมมีเหตุผลเพียงพอที่จะใช้อำนาจหรือวิธีการใดๆ ก็ได้ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของส่วนรวม เป้าหมายย่อมมีความสำคัญอยู่เหนือวิธีการ

การเมืองในแง่นี้จึงเป็นเรื่องของเทคนิคสำหรับการใช้อำนาจเพื่อบรรลุความสำเร็จบางอย่าง โดยเน้นประสิทธิภาพมากกว่าความชอบธรรม ถึงแม้ว่าแนวทางศึกษาวิเคราะห์ของเขาจะมีพื้นฐานมาจากนักปราชญ์โบราณหลายๆ คน เช่น ทูซิดิดีส



แต่ทฤษฎีของเขาก็อาศัยวิธีการสมัยใหม่ที่ใช้การสังเกตการณ์
 และใช้เหตุการณ์กับกรณีตัวอย่างต่างๆ ในประวัติศาสตร์มาสนับสนุน
 หรือคัดค้านหลักการเดียวกัน แล้วหาข้อสรุปจากสิ่งดังกล่าว

สังคมที่ดีของเขาจึงเกิดจากแนวความคิดเกี่ยวกับ**ธรรมชาติของ**
มนุษย์ตามที่เป็นอยู่ ซึ่งเป็นเรื่องของการพรรณนา มากกว่าสิ่งที่ควรจะ
 เป็น ซึ่งเป็นเรื่องของปทัสถานหรือบรรทัดฐานในสังคม





ผู้ปกครองสามารถใช้ความรุนแรง ความเป็นเผด็จการ ความชั่วต่าง ๆ ได้ นั่นคือต้องเป็นสุนัขจิ้งจอกเพื่อจะได้เลี้ยงกับดักและต้องเป็นสิงโตเพื่อขับไล่สุนัขป่า

ทั้งนี้ก็เพื่อการจัดระเบียบทางสังคม ซึ่งทั้งหมดนั้นอยู่ที่ความสามารถในตัวของมนุษย์ที่จะต้องพยายามเรียนรู้วิธีการต่าง ๆ ที่จะใช้พลังคุณธรรมความสามารถของมนุษย์มาเอาชนะโชคชะตาให้จงได้

ด้วยเหตุนี้ มนุษย์จึงจำเป็นต้องรู้จักทั้งตัวเองและสิ่งแวดล้อม เพราะ 2 สิ่งนี้เป็นเงื่อนไขสำคัญในการพัฒนาพลังคุณธรรม ความสามารถของมนุษย์

เป้าหมายหลักในการเขียนงานเรื่อง เดอะ พรินซ์ คือ

“ในแง่ของอำนาจทางการเมือง ตัวเจ้าผู้ปกครอง คือรัฐ”

“อิตาลีที่รวมกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีกองทัพทหารและปลดจากแอกของพวกเขา”

“ผู้ปกครองควรเลี้ยงการประจบสอพลอ”



คำถามท้ายชั่วโมง

ตอบคำถามดังต่อไปนี้

1. ทำไมมาเคียเวลลีจึงได้รับการยกย่องให้เป็นบิดาทางการเมืองสมัยใหม่ ?
2. งานเรื่อง เดอะ พรินซ์ มีเนื้อหาหลักอย่างไร ?
3. วัตถุประสงค์ของการเขียนงาน เดอะ พรินซ์ คืออะไร ?
4. งานเขียนของเขามีอิทธิพลต่อปรัชญาการเมืองสมัยต่อมาอย่างไร ?
5. หัวใจหลักในงานเขียนเกี่ยวกับรัฐ และการเมืองของมาเคียเวลลี คืออะไร